

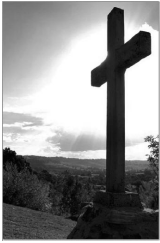
Associazione AMICI DI LAZZARO

info@amicidilazzaro.it tel.3404817498

www.amicidilazzaro.it

BENEDICT al XVI-lea : "Resurrexi et adhuc tecum sum. Alleluia!"

- Am înviat și sunt mereu cu tine. Alleluia!" Dragi frați și surori, Isus răstignit și înviat ne repetă astăzi acest anunț de bucurie: anunțul pascal. Să-l primim cu profundă uimire și grațitudine!

"Resurrexi et adhuc tecum sum - Am înviat și sunt încă și întotdeauna cu tine". Aceste cuvinte, luate dintr-o versiune veche a Psalmului 138 (v. 18b), răsună la începutul Sfintei Liturghii de astăzi. În ele, în zorii Paștelui, Biserica recunoaște însăși vocea lui Isus care, înviind din morți, se adresează Tatălui copleșit de fericire și de iubire și exclamă: Tată, iată-mă! Am înviat, sunt încă cu tine și voi fi pentru totdeauna: Duhul tău nu m-a abandonat. Putem înțelege astfel într-un mod nou și celelalte expresii ale Psalmului: "Dacă m-aș urca la cer, tu ești acolo; dacă m-aș coborî în împărăția morților tu ești de față... dar nici întunericul nu-i întuneric pentru tine iar noaptea este

luminoasă ca ziua și întunericul este ca lumina" (Ps 138, 8.12). Este adevărat: în Vigilia solemnă de Paști întunericul devine lumină, noaptea cedează locul zilei care nu cunoaște apus. Moartea și învierea Cuvântului lui Dumnezeu întrupat este un eveniment de iubire de nedepășit, este victoria Iubirii care ne-a eliberat de sclavia păcatului și a morții. A schimbat cursul istoriei, dând vieții omului un sens și o valoare indestructibile și reînnoite.

"Am înviat și sunt încă și întotdeauna cu tine". Aceste cuvinte ne invită să-l contemplăm pe Cristos înviat, făcând să răsune în inima noastră glasul său. Prin jertfa sa răscumpărătoare, Isus din Nazaret ne-a făcut fii adoptivi ai lui Dumnezeu, astfel încât acum putem să ne inserăm și noi în dialogul misterios dintre El și Tatăl. Revine în minte ceea ce El le-a spus într-o zi celor care îl ascultau: "Toate mi-au fost date de Tatăl meu și nimeni nu-l cunoaște pe Fiul decât Tatăl, nici pe Tatăl nu-l cunoaște nimeni, decât numai Fiul și acela căruia Fiul vrea să-l reveleze" (Matei 11,27). În această perspectivă, înțelegem că afirmația adresată astăzi de Isus înviat Tatălui, - "Sunt încă și mereu cu tine" - ne privește, în consecință, și pe noi, "fii ai lui Dumnezeu și împreună-moștenitori cu Cristos, dacă suferim cu el, ca împreună cu el să fim și preamăriți" (cf. Romani 8,17). Datorită morții și învierii lui Cristos, și noi înviem astăzi la o viață nouă și, unind glasul nostru cu al său proclamăm că vrem să rămânem pentru totdeauna cu Dumnezeu, Tatăl nostru infinit de bun și de milostiv.

Intrăm astfel în profunzimea misterului pascal. Evenimentul surprinzător al învierii lui Isus este esențial un eveniment de iubire: iubirea Tatălui care îl dă pe Fiul pentru mântuirea lumii; iubirea Fiului care se abandonează voinței Tatălui pentru noi toți; iubirea Duhului care îl învie pe Isus din morți în trupul său transfigurat. Și încă: iubirea Tatălui care "îl îmbrățișează din nou" pe Fiul învăluindu-l în slava sa; iubirea Fiului care cu puterea Duhului se întoarce la Tatăl îmbrăcat cu natura noastră umană transfigurată. Din solemnitatea de azi, care ne face să retrăim experiența absolută și singulară a învierii lui Isus, ne vine deci un apel de a ne converti la Iubire; ne vine o invitație de a trăi refuzând ura și egoismul și de a pași cu supunere pe urmele Mielului jertfit pentru mântuirea noastră, de a-l imita pe Răscumpărătorul cel "blând și smerit cu inima", care "a înviat pentru sufletele noastre" (cf. Matei 11,29).

Frați și surori creștini din orice parte a pământului, bărbați și femei cu suflet deschis sincer adevărului! Nimeni să nu își închidă inima în fața atotputerniciei acestei iubiri care răscumpără. Isus Cristos a murit și a înviat pentru toți: El este speranța noastră! Speranță adevărată pentru orice ființă umană. Astăzi, așa cum a făcut cu ucenicii săi în Galileea înainte de a se întoarce la Tatăl, Isus înviat ne trimite și pe noi pretutindeni ca martori ai speranței sale și ne asigură: Eu sunt cu voi întotdeauna, în toate zilele, până la sfârșitul lumii (cf. Matei 28,20).

Fixând privirea sufletului pe rănilor glorioase ale trupului său transfigurat, putem înțelege sensul și valoarea suferinței, putem unge multe răni care continuă să însângereze omenirea și în zilele noastre. În rănilor sale glorioase recunoaștem semnele de neșters ale milostivirii infinite a lui Dumnezeu despre care vorbește profetul: El este acela care însănătoșește rănilor inimilor zdrobite, care apără pe cei slabi și proclamă eliberarea sclavilor, care mângâie pe toți cei întristați și dă untdelemnul bucuriei în locul hainei de doliu, un cântec de laudă în locul unei inimi mâhnite (cf. Isaia 61,1.2.3). Dacă ne apropiem de El cu încredere umilă, întâlnim în privirea sa răspunsul la năzuința cea mai profundă a inimii noastre: a-l cunoaște pe Dumnezeu și a stabili cu El o relație vitală, care să umple din belșug cu însăși iubirea sa existența noastră și relațiile noastre interpersonale și sociale. De aceea omenirea are nevoie de Cristos: în El, speranța noastră, "am fost mântuiți" (cf. Romani 8,24).

De câte ori relațiile dintre persoană și persoană, dintre grup și grup, dintre popor și popor, sunt marcate, în loc de iubire, de egoism, de injustiție, de ură, de violență! Sunt rănilor umanității, deschise și dureroase în orice colț al planetei, chiar dacă adesea ignorate și uneori ascunse în mod voit; răni care sfâșie suflete și trupuri a nenumărați frați și surori. Ele așteaptă să fie alinate și tămăduite de rănilor glorioase ale Domnului înviat (cf. 1Petru 2,24-25) și de solidaritatea tuturor celor care, pe urmele sale și în numele său, săvârșesc gesturi de iubire, se angajează efectiv pentru dreptate și răspândesc în jurul lor semne luminoase de speranță în locurile însângerate de conflicte și pretutindeni unde demnitățile persoanei umane continuă să fie înjosite și călcată în picioare. Auspiciile sunt ca tocmai acolo să se înmulțească mărturiile de bunătate și de iertare!

Dragi frați și surori, să ne lăsăm iluminați de lumina strălucitoare a acestei Zile solemne; să ne deschidem cu încredere sinceră în fața lui Cristos înviat, pentru ca puterea înnoitoare a Misterului pascal să se manifeste în fiecare dintre noi, în familiile noastre, în orașele noastre și în națiunile noastre. Să se manifeste în orice parte a lumii. Cum să nu ne gândim în acest moment, în special, la unele regiuni africane, precum Darfur și Somalia, la martirizatul Orient Mijlociu, și mai ales la Țara Sfântă, la Irak, la Liban, și în fine la Tibet, regiuni pentru care încurajez căutarea de soluții care să salvgardeze binele și pacea! Să invocăm plinătatea darurilor pascale, prin mijlocirea Mariei care, după ce a fost părtașă la suferințele patimii și răstignirii Fiului său nevinovat, a trăit și bucuria inefabilă a învierii lui. Asociată la slava lui Cristos, fie ca Ea să ne ocrotească și să ne călăuzească pe calea solidarității fraterne și a păcii. Acestea sunt urările mele de pascale, pe care le adresez vouă celor prezenți aici și bărbaților și femeilor din orice națiune și continent uniți cu noi prin radio și televiziune. Paște Fericit!